

Chương 586: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (1) - Suy Luận

(Số từ: 3673)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:55 AM 15/10/2023

ARC 4 - Thảm Hoạ Cổng (Hạ)

"Meow."

-Meow!

Tôi không chắc tại sao gần đây Ellen lại chơi trò chơi khăm này.

Cô cứ há to miệng giả vờ nuốt chửng lấy mặt tôi.

Cô không biết rằng từ góc độ của một con mèo, điều này thật đáng sợ sao?

Bất kể nó có cảm thấy kỳ lạ hay không, nó chỉ đáng sợ!

Tôi mừng là Ellen không bận tâm đến những việc vô nghĩa như tuần tra Thủ đô Đế quốc.

Nhưng, thật đáng sợ khi cô dường như không có bất cứ điều gì khác trong đầu ngoài việc chơi với con mèo cả ngày.

Ellen làm bầm trong khi nằm úp mặt xuống giường, với tôi ở đầu giường.

May mắn thay, dạo này Ellen không còn lảng vảng nữa, điều đó thật tuyệt.

Tôi rất vui vì liệu pháp động vật có vẻ rất hiệu quả.

“Mi thật dễ thương.”

Hừm.

Bản thân em cũng không tệ lắm đâu.

Tất nhiên, kể cả vậy, khi Ellen nhìn ra ngoài cửa sổ khi tuyết vẫn đang rơi, nét mặt cô tôi sầm lại.

Nó đang đi xuống khủng khiếp.

Ellen không thể làm gì khi tuyết bao phủ mọi thứ trên thế giới. Rốt cuộc, tuyết không phải là một con quái vật.

Không có chuyện gì một Anh hùng có thể làm trong một cơn bão tuyết.

Vì vậy, tất cả những gì còn lại phải làm là nghỉ ngơi.

Sau khi lười biếng một lúc, Ellen đứng dậy và ôm lấy tôi.

Hừm.

Đã đến giờ ăn trưa rồi sao?

Đây hẳn là ý nghĩa của thời gian tan chảy.

***

—Giờ ăn trưa.

Heinrich và Louise đã đi dạo xong và đang ngồi trong phòng tiệc, ăn uống đúng giờ.

Tuy nhiên, bầu không khí hơi khác so với bình thường. Không phải bầu không khí giữa hai người, mà là bầu không khí trong sảnh tiệc.

“Những sinh viên muốn hỗ trợ công việc dọn tuyết của Thủ đô Đế quốc, vui lòng đăng ký và báo cáo với giáo viên ký túc xá.”

Những người hầu đã thông báo điều này cho những người bước vào phòng tiệc.

Công việc dọn tuyết chắc hẳn đang tràn ngập khắp Thủ đô Đế quốc.

Dù không bắt buộc nhưng những người có quyền vẫn phải có tinh thần trách nhiệm và ý thức về sứ mệnh.

Vì vậy, nơi này đã có rất đông sinh viên đăng ký.

Những siêu nhân được bao phủ trong ngọn lửa mana màu xanh lam không sử dụng kiếm và giáo mà là xẻng, dọn tuyết khỏi Thủ đô Đế quốc.

Tất nhiên, không chỉ có siêu nhân mà còn có chuyên ngành ma thuật và siêu nhiên. Nếu họ được huy động để dọn tuyết ở Thủ đô Đế quốc, họ có thể cung cấp sự trợ giúp đáng kể.

Đợi tí.

Ellen ngừng ăn và liếc nhìn khu vực nhận nhịp của các tình nguyện viên dọn tuyết.

...Ellen có thể làm được, nhưng.

Một Anh hùng dọn tuyết.

"À, Ellen."

Heinrich giả vờ chú ý khi Ellen ngồi xuống với một số thức ăn gần đó. Louise von Schwarz đang cắt xúc xích bên cạnh anh.

"Cậu có định giúp dọn tuyết không?"

"Không có gì khác để làm, vì vậy."

Đó không phải là một công việc nguy hiểm, nhưng...

Em có biết dọn tuyết có thể khiến em ghét tuyết không thế?

Không, có vẻ như Ellen đã đủ ghét nó rồi.

"Nếu muốn làm thì cứ làm đi. Không có quy tắc nào nói rằng sử dụng năng lực của em sẽ không giúp được gì. Biết đâu, có thể có một cách hay nếu em nghĩ về nó."

"À... Vâng, chị ạ."

Có vẻ như Louise không có ý định ép buộc hành động của Heinrich và đã cho phép được một nửa.

Ngay bây giờ, tuyết rơi ở Thủ đô Đế quốc là vấn đề cấp bách nhất.

Nếu tình hình trở nên quá nghiêm trọng, tôi có thể cân nhắc liên hệ với Liana.

Tuy nhiên, mọi người đều có việc gì đó họ có thể làm để giúp đỡ mọi người và không gây nguy hiểm, thay vì chỉ nghỉ ngơi. Đó là lý do tại sao bầu không khí yên tĩnh thường có một chút sôi động.

Một số lượng đáng kể trong số họ là quý tộc và tinh hoa của vụ mùa từ Đế chế.

Đối mặt với một cuộc khủng hoảng được gọi là Thảm Hoạ Cổng, họ đã chiến đấu vì lợi ích của nhân loại.

Bất kể nguồn gốc của họ, bất kể họ lớn lên như thế nào, kinh nghiệm của họ đã truyền cho họ niềm tin rằng họ phải sử dụng sức mạnh của mình vì lợi ích của người khác.

Đó là lý do tại sao, dù xuất thân cao quý hay thường dân, họ tin rằng họ phải hành động khi có người chết vì tuyết.

Trong khi những suy nghĩ của họ có vẻ vĩ đại, thì cuối cùng, chúng lại chứa đầy nỗi buồn.

Đột nhiên.

Từ nơi nào đó.

Có một mùi ... giống như khói.

Có mùi khói.

Nó là cái gì vậy?

Nhìn xung quanh, tôi không thể không tìm ra nguồn gốc của mùi đó.

Ludwig.

"Ludwig...?"

Heinrich nheo mắt khi nhìn Ludwig.

Mùi khói bốc lên rõ ràng, và anh trông có vẻ bị vùi dập.

"Các cậu..."

Ludwig từ từ tiến lại gần Ellen và Heinrich.

"Giúp tôi với..."

"Này, cậu làm sao vậy? Có chuyện gì sao?"

Heinrich đứng dậy khỏi chỗ ngồi, và những người khác thần thờ nhìn Ludwig đầu bù tóc rối.

"Chỉ một lần..."

Ludwig lảo bẫm một cách trống rỗng.

"Các cậu có thể giúp tôi không...?"

Ludwig trông hoàn toàn vô hồn, như thể bản thân đã trải qua một điều gì đó vô cùng đau thương.

***

Rõ ràng là Ludwig đã trải qua một thử thách đau khổ, Heinrich, Ellen và Louise nhanh chóng kết thúc bữa ăn của họ.

Ra khỏi sảnh tiệc, họ tiến đến sảnh ký túc xá Class B.

"Cậu đi tắm rửa trước đi, có bị thương chỗ nào không?"

"Không, tôi không bị thương... Tôi không bị thương... ừm... Tôi không bị thương..."

Như thể bị tan vỡ, Ludwig lặp lại cùng một cụm từ, và Louise nắm lấy vai anh.

"Đi tắm rửa trước đi, gội đầu, thay quần áo rồi nói chuyện, hiểu chưa?"

"Vâng... Chỉ huy..."

Trước những lời nói nhẹ nhàng nhưng nghiêm khắc của Louise, Ludwig chậm rãi gật đầu, mặt tái nhợt.

Tất cả chúng tôi đều sững sờ nhìn Ludwig lững thững đi về phòng của mình.

"Chuyện gì đã xảy ra với cậu ấy thế? Cậu ấy đã trải qua chuyện quái quỷ gì vậy?"

"...Tôi không biết."

"Có vẻ như cậu ấy đang ở hiện trường vụ hỏa hoạn..."

Ellen, ôm tôi, lo lắng nhìn vào phòng của Ludwig.

***

Ludwig nhanh chóng tắm rửa sạch sẽ, thay quần áo và trở lại sảnh.

Ludwig dường như vẫn chưa hoàn toàn thoải mái.

Ludwig quần trí đến nỗi anh lắp bắp khi giải thích tình hình. Anh bắt đầu không rõ ràng lắm, nhưng sau khi trải qua một điều gì đó quan trọng, lời nói của anh thậm chí còn rối rắm hơn.

"Tập kích?"

"Uh... mọi người... chúng phóng hỏa nhà thờ nơi nữ tu tể ở... chúng cướp bóc... và giết tất cả mọi người trong nhà thờ..."

Ellen, Louise và Heinrich không khỏi mở to mắt.

"Khi tôi đến đó thì đã quá muộn. Mọi người đã chết. Nhà thờ đang bốc cháy. Tôi đã cố gắng tìm nữ tu tể, nhưng cô ấy đã... bị... sát hại dã man... và tòa nhà sụp đổ. .."

Ludwig bị mắc kẹt dưới tòa nhà đang đổ sập, nhưng một siêu nhân như anh sẽ không chết vì điều đó.

Ludwig đã trốn thoát khỏi nhà thờ đang sụp đổ cùng với xác của Rowan.

Sau đó, anh quan sát lực lượng an ninh và pháp sư đến dập lửa để kiểm soát tình hình.

Sau khi điều tra Ludwig, lực lượng an ninh nhận ra anh không liên quan và để anh đi.

Sở dĩ mùi khói quá nồng nặc với Ludwig là vì anh đã lao vào hiện trường vụ cháy.

Cuối cùng, Ludwig chỉ có thể trở lại Temple mà không thể làm được gì.

"Điều này không thể... Điều này không thể đúng được. Nữ tư tế đã làm gì sai? Không phải nữ tư tế đã làm sai điều gì đó. Những người trong nhà thờ đã làm gì để phải chịu điều này? Mọi người đang nói như thể đó là một điều tốt là ngọn lửa đã bùng phát và những người chết thì tốt hơn. Điều này không thể đúng được."

Sự tức giận có thể cảm nhận được trong mắt Ludwig.

"Tôi... tôi không hiểu. Tôi không thể không nghĩ rằng những chuyện như vậy không nên xảy ra. Và..."

Ludwig nhìn Ellen và Heinrich khi nói.

"Tôi hiểu rằng những người đã làm điều này phải bị trừng phạt. Nhưng làm thế nào để tìm ra những người đó... tôi không biết."

Ludwig lẩm bẩm một cách trống rỗng.

"Tôi đã nhìn thấy những người cướp phá nhà thờ và chạy trốn. Tôi muốn tìm chúng. Tôi muốn hỏi tại sao chúng lại làm như vậy. Tại sao chúng phải làm như vậy... Ít nhất tôi cũng muốn hỏi. Họ đang cố gắng cứu người, họ là người tốt, tại sao phải giết họ...?"

Ludwig thậm chí đã tận mắt nhìn thấy thủ phạm. Tuy nhiên, anh không có thẩm quyền để điều tra, và ngay cả khi anh làm vậy, anh cũng không tin rằng mình có thể bắt được chúng.

"Tôi xin lỗi. Tôi biết mình không có quyền yêu cầu mọi người điều này, nhưng tôi không thể làm điều đó..."

Nỗi buồn, thất vọng và tức giận xoáy vào nét mặt và ánh mắt của Ludwig.

Ludwig không có năng lực cũng như sức mạnh, và anh không nghĩ mình có thể giải quyết nó.

Đó là lý do tại sao anh quay trở lại Temple để tìm kiếm sự giúp đỡ.

Ai đó có sức mạnh, sức mạnh và trí tuệ có thể giúp anh.

Chỉ có một người nghĩ đến Ludwig.

"Cậu có thể giúp tôi ... chỉ một lần chứ?"

Tất nhiên, không ai khác ngoài Ellen Artorius.

Ellen gật đầu như thể đó là chuyện đương nhiên, nhìn vào vẻ mặt tuyệt vọng của Ludwig.

"Ừm, tôi sẽ giúp cậu."

Cảm thấy có lỗi với Ludwig, đương nhiên Ellen không thể từ chối yêu cầu của anh.

***

Vụ đốt phá, giết người và cướp bóc xảy ra ở nhà thờ Towan.

Ludwig nhờ Ellen giúp đỡ, và không do dự, Ellen đồng ý giúp.

Louise và Heinrich không trả lời ngay mà họ im lặng lắng nghe những lời của Ludwig.

Ludwig giải thích những gì anh đã chứng kiến nhiều nhất có thể.

"Nữ tư tế đã nói với tôi. Có những người đã mạo phạm nhà thờ và những người đã cố gắng phóng hỏa. Có lẽ... những người đã làm những việc như vậy đã liên kết với nhau và gây ra chuyện này. Đó là những gì tôi nghĩ."

Sự căm ghét đối với đức tin của Als và Towan đôi khi dẫn đến các cuộc tấn công vào các nhà thờ.

Việc làm ô uế và làm thối nát nhà thờ là điều phổ biến, và đôi khi có những người cố gắng phóng hỏa nhà thờ.

Và nỗ lực đốt phá đó đã trở thành một sự cố thực sự.

"Cậu có chắc rằng tất cả mọi người bên trong nhà thờ đã chết chứ?"

Trước câu hỏi của Ellen, Ludwig gật đầu.

"Tôi không thấy ai còn sống khi tôi bước vào đó."

Ellen, người đã đồng ý giúp đỡ, vẫn bình tĩnh và điềm tĩnh.

"Và cậu đang nói rằng điều này đã được thực hiện bởi những người 'bình thường'?"

"Tôi thấy mọi người cướp phá nhà thờ và rời đi. Chúng dường như đang nói những thứ như thức ăn ngon hơn những thứ này. Không, tôi không nghĩ là mình đã nghe nhầm, tôi chắc chắn đã nghe thấy. Rõ ràng."

Nghe những lời của Ludwig, Ellen, người đã trầm ngâm một lúc, bình tĩnh nói trong khi nhìn anh.

"Có rất nhiều linh mục không có năng lực thể chất đặc biệt xuất chúng. Nhưng một Tổng Giám mục cấp cao... Chẳng lẽ họ có thể bị giết bởi những người bình thường sao?"

Chính xác.

Đó chính là vấn đề.

Cho dù những kẻ tấn công có phần uất đến mức nào, liệu có thể nào một Tổng Giám mục và mọi người trong nhà thờ bị giết không?

Tôi cũng có suy nghĩ giống như Ellen.

Tuy nhiên, Ludwig lắc đầu trước những lời của Ellen.

"Tôi cũng có suy nghĩ đó. Nhưng nếu Nữ tư tế Rowan có khả năng chiến đấu, thì ngay từ đầu cô ấy đã không cần tôi làm vệ sĩ. Và nếu có chuyện gì xảy ra trong quá trình thanh lọc... Tôi sẽ bỏ trốn cùng với nữ tư tế."

Có một điểm trong lời nói của Ludwig.

Nếu Tổng giám mục Rowan có khả năng chiến đấu cho chính mình, sẽ không có lý do gì để thuê Ludwig làm vệ sĩ. Không có lý do gì để một người có thể tự bảo vệ mình lại làm như vậy.

"Hơn nữa, nhà thờ không lớn như vậy. Tôi nghĩ... không có Thánh Hiệp Sĩ. Cũng không có xác chết mặc áo giáp..."

Số lượng linh mục cực kỳ thấp và phần lớn các lực lượng có khả năng chiến đấu đều thuộc Lực lượng Đồng minh. Hơn nữa, đây không phải là trụ sở của Thánh Hiệp sĩ Đoàn mà là một nhà thờ riêng lẻ của Ngũ Đại Thần Giáo trong Đế quốc, và nó có quy mô nhỏ.

Có thể hiểu được rằng không có một Thánh Hiệp sĩ nào có mặt.

Nhà thờ tồi tàn đang ở trong tình trạng có thể bị bọn cướp tấn công, và việc mọi người bị giết không phải là không thể.

Những tên cướp có thể đã xâm chiếm nhà thờ, giết các linh mục và tín đồ rồi phóng hỏa.

Nó không phải là một kịch bản hoàn toàn không thể. Điều đó rất khó xảy ra, khi xem xét mức độ tín ngưỡng của Towan và Als bị bức hại trong Đế quốc.

Ludwig dường như thấy khó mà chịu đựng nổi sự tức giận của mọi người lại nhắm vào những cá nhân vô tội theo cách như vậy.

"Như cậu đã nói, nếu đây là công việc của bọn cướp, thì cả lính canh và Thánh Hiệp Sĩ Đoàn đều không thể bắt được tất cả thủ phạm. Tôi cũng vậy."

Ellen cũng không có bất kỳ khả năng đặc biệt nào.

"Là vậy sao..."

Ludwig nghĩ rằng nếu đó là ai đó không phải mình, một người thông minh hơn, thì có thể có cách tốt hơn, vì vậy anh đã tìm kiếm sự giúp đỡ của Ellen.

Tuy nhiên, nếu đây là một cuộc tấn công của băng cướp và cướp bóc nhà thờ, thì sẽ không có gì được tìm thấy, ngay cả khi đó là Ellen.

Ellen dường như đang chìm trong suy nghĩ, âm thầm cân nhắc khả năng nếu những gì Ludwig nói là sự thật thì cô cũng có thể không biết.

Trong tình huống như vậy, Louise von Schwarz lặng lẽ nhìn Ludwig.

Rõ ràng là Louise rất thích bản chất tốt bụng của Ludwig, và mới hôm qua cô đã nhận được sự giúp đỡ của anh.

Do đó, rõ ràng là cô muốn giúp đỡ Ludwig bằng mọi cách có thể trong cuộc đấu tranh của anh.

"Có một số vấn đề chúng ta cần phải làm rõ, mặc dù tôi không biết chi tiết."

"Loại nào...?"

"Chúng ta phải suy nghĩ về sự cố này trong ba giai đoạn."

Louise đếm trên đầu ngón tay.

"Giết người."

"Phóng hoả."

"Và cướp bóc."

"Sự cố này có thể được chia thành ba giai đoạn."

"Vì vậy, điều quan trọng nhất là thứ tự."

"Cho dù giết người có trước, đốt phá có trước hay cướp bóc có trước. Chúng ta cần làm rõ mục đích ban đầu của những kẻ tấn công."

Louise chia vụ án thành nhiều phần.

"Có khả năng cướp bóc là động cơ. Nếu họ tấn công nhà thờ vì lý do đó, chúng phải bị các linh mục phát hiện trong khi cướp bóc và giết họ. Trong trường hợp đó, nó sẽ bắt đầu bằng hành vi trộm cắp. Khi vụ trộm được phát hiện, chúng đã giết các linh mục và sau đó phóng hỏa. Tuy nhiên, tôi không thấy lý do rõ ràng cho việc đốt phá."

Louise chậm rãi tiếp tục nói.

"Giết người có thể là động cơ. Nếu vậy, chúng đã tấn công nhà thờ, giết các linh mục, sau đó cướp phá nhà thờ trống. Có lẽ chúng không muốn bỏ lại đồ đạc trong nhà thờ. Việc đốt phá có thể là một biểu hiện của sự tức giận của chúng, theo cách riêng của nó."

Heinrich cũng đang chăm chú lắng nghe những lời của Louise.

"Khả năng động cơ chính của việc đốt phá là rất thấp. Nếu họ phóng hỏa, các linh mục đã trốn thoát khỏi nhà thờ. Nhưng, Ludwig, cậu đã nói rằng tất cả các linh mục đã chết khi cậu bước vào. Điều đó có nghĩa là vụ đốt phá phải xảy ra đã xảy ra sau vụ giết người."

Cuộc thảo luận về thứ tự và mục đích của các sự kiện.

Phóng hỏa được xếp hạng ưu tiên thấp hơn.

Lời nói của Louise gợi ý rằng động cơ là cướp bóc hoặc giết người, và phóng hỏa không phải là mục tiêu chính. Ludwig dường như mất bình tĩnh trước điều này.

"Tại sao thứ tự lại quan trọng?"

"Điều đó rất quan trọng," Louise nói.

"Bởi vì kẻ giết người, kẻ cướp bóc và kẻ phóng hỏa có thể là những người khác nhau."

Louise nhìn Ellen.

Có vẻ như cô muốn biết liệu Ellen có hiểu ý nghĩa không.

"Ý cô là ba sự kiện này có thể xảy ra vào những thời điểm khác nhau, bởi những người khác nhau."

"Chính xác."

Louise gợi ý rằng các sự kiện, dường như chỉ là một sự cố đơn lẻ, có thể thực sự do những người khác nhau gây ra.

"Ngay cả khi đó là công việc của những tên cướp, thì những kẻ đã giết các linh mục, lấy trộm vật phẩm và phóng hỏa đều có thể khác nhau, và thời điểm xảy ra những sự kiện này cũng có thể khác."

"Và,"

"Như cậu đã nói, Ludwig, ngay cả khi an ninh của nhà thờ yếu. Tôi nghĩ đây là cách suy nghĩ đúng đắn."

"Cho dù có bao nhiêu tên cướp, hay các linh mục không có khả năng chiến đấu như thế nào,"

"Khả năng một linh mục cấp cao như Tổng giám mục bị bọn cướp giết có vẻ rất thấp."

Cả Louise và Ellen dường như đều nghĩ rằng sự cố này không phải là một sự cố bình thường.

Cuối cùng thì ngồi nói chuyện cũng chẳng thay đổi được gì.

"Chúng ta đến hiện trường nào."

Đó là những gì Ellen đã nói.

Sự khác biệt quan trọng giữa Ludwig và Ellen.

Ở vùng đất của con người, không có cánh cửa nào đóng lại trước cái tên Ellen Artorius.

Điều này đúng với cả những người bảo vệ và các Thánh Hiệp sĩ.

"Ừm... Chị ơi,"

Heinrich thận trọng nói với Louise.

Với vẻ mặt nghiêm khắc thường thấy, Louise nhìn Heinrich. Người này, thoạt nhìn có vẻ hoàn toàn lạnh lùng, cuối cùng đã giết hai em trai của cô vì lợi ích của Heinrich. Thật khó để hiểu được Louise phải cảm thấy tội tộ như thế nào về Heinrich và cô mang bao nhiêu cảm giác tội lỗi.

"Đây là việc giúp đỡ một người bạn, vì vậy không có lý do gì để tôi không làm điều đó. Hơn nữa, tôi có thể tự mình hành động một chút."

Cả Heinrich và Louise đều đến để nghỉ ngơi.

Họ không đến với mục đích chính trị.

"Đương nhiên, nếu cảm thấy nguy hiểm, chúng ta nhất định phải dừng lại."

Louise nói điều này trong khi nhìn Ludwig.

"VẬY, TÔI CŨNG ĐI CÙNG."

Có vẻ như, bất kể Louise có giúp đỡ hay không, cô có ý định khiến mọi người lùi lại nếu tình huống được cho là nguy hiểm. Theo quan điểm của Louise, không có lý do gì để khoanh tay đứng nhìn Heinrich dấn thân vào một việc mạo hiểm.

"C-CẢM ƠN..."

Biểu cảm của Ludwig trở nên bối rối khi theo sau Ellen, một người không ngờ tới cũng đề nghị giúp đỡ.

Vừa nãy là sao vậy?

Tình hình đã trở nên lớn hơn.

Vì lý do nào đó, vấn đề này có vẻ như sẽ không kết thúc một cách bình thường.

Những người tụ tập ở đây đột nhiên tham gia vào một vụ việc đáng ngờ.

Bằng cách nào đó, anh có cảm giác rằng kết quả sẽ không tốt lắm.

Mặc dù rất muốn ngăn cản, nhưng là một con mèo, anh chỉ có thể kêu meow meow mà không thể nói gì khác.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)

THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

BIDV

VietQR

NGUYEN TIEN LUC

69110000814828

BIDV-CN Đồng Tháp

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading